

Øssur Johannesen

– ensomhed, lidelse og længsel

Af Mia Lejsted

Øssur Johannesens kunstunivers er intenst, kontrastfyldt og dybt. Der er gennemgående en mørk grundtone i Johannesens værker – et tungsind, en alvor og en, ja man fristes naturligvis til at sige, færøsk råhed. Men råheden rummer samtidigt den følsomhed, som man oplever det i denne stærkt ekspressive kunst. De groft udskårne ansigter i Johannesens grafik er så udtryksfulde, at de hager sig fast i betragterens blik. De insisterer og tager et fast greb om hjertet på omverdenen. Og det samme gør Johannesens malerier – blot på en mere stilfærdig måde. Et fortættet udtryk – en klar form og en enkel penselføring/teknik.

Som maskerne fra tidligere uberørte stammers kultur og traditioner – så præcise står Johannesens mennesker og deres ansigter. Det er de stærke følelsers billeder, som titlen på udstillingen netop ikke lader os i tvivl om.

Udtrykkene, hvad enten det er landskabet eller mennesket, er nærmest karrikeret – det er kunstnerens egne stærke oplevelser i livet, der bliver udtrykt i denne ekspressive malemåde.

Man kommer uvilkårligt til at tænke på en anden af vores store kunstnere, William Skotte Olsen, når man ser

Johannesens tilgang til materialet og ikke mindst i den energi, hans værker emmer af. Skotte gik til maleriet, tegningerne, raderingerne med en særlig form for heftighed eller temperament – han kunne male på alt, og det gjorde han, når han var i det hjørne. Lampeskærme, skurvogn, gulvtæppe, servietter fra toiletter-

ne... Johannesen rummer samme tætte kontakt med og mellem sig selv og idéer, følelser, indtryk og udtryk – kunstneren er kunsten og omvendt.

Øssur Johannesen hører til den yngre generation af kunstnere – hvor han absolut adskiller sig som én af de væsentligste

indenfor det ekspressive felt og med det ubundne afsæt, han lægger til grund for sine værker, hører han til den lille eksklusive gruppe af kompromisløse kunstnere.

Udstillingen forlænges til året ud, så alle kan endnu nå at se den.